

РЕШЕНИЕ

№ 2552

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10698** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на Х. Т. Ву от [населено място] срещу Заповед № РА50-754/10.11.2017 година на Главния архитект на Столична община, с която е разрешено изработването на проект за изменение на подробен устройствен план с обхват УПИ I и УПИ II, кв. 35, м. „Хиподрума“.

Жалбоподателката твърди, че е собственик на имот с идентификатор 68134.204.113, находящ се в [населено място], район „К. село“, [улица], с площ от 980 кв.м., представляващ УПИ-II. Твърди, че предназначението на имота по действащият регулационен план е „за автоматична пералня“. Твърди, че заповедта е нищожна, тъй като органът не е изложил ясни мотиви. В условията на евентуалност твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при липсата на надлежно сезиране от кмета на Столична община за изменение на плана, при липсата на уведомяването и за започналото административно производство, както и при липсата на мотиви. Твърди, че с Решение по т. 4 от Протокол № ЕС-Г-4/17.01.2017 година на Общинския експертен съвет по устройство на територията – Столична община на Главния архитект на Столична община е предложено да издаде заповед за разрешаване на устройствена процедура, а разрешаване на изработването на проект за изменение на плана. Отделно от това твърди, че не са налице материалноправните основания за изменение на плана, тъй като не е дала съгласие по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, както и

че е нарушен принципът по чл. 6 от АПК. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на оспорената заповед, евентуално – да я отмени. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

В съдебно заседание жалбоподателката, лично и чрез процесуален представител, поддържа жалбата. В писмено становище от 29.03.2024 година излага подробните си съображения за нищожност, евентуално незаконосъобразност на заповедта.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 29.03.2024 година е изложил съображения за законосъобразност на друг оспорен административен акт, предмет на адм.д. № 10269/2023 година по описа на Административен съд – София-град.

Заинтересованата страна – Столична община не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № РА50-754/10.11.2017 година на Главния архитект на Столична община е разрешено изработването на проект за изменение на подробен устройствен план – ИПРЗ в териториален обхват :м. „Хиподрума“, кв. 35, УПИ I „за озеленяване, спортно рехабилитационен център и подземен гараж“ и УПИ II „за автоматична пералня“. В мотивната част на заповедта е посочено, че по действащият Общ устройствен план територията попада в устройствена зона „за градски паркове и градини“, поради което предвиденото с действащия план, одобрен с Решение № 64 по Протокол № 32/10.12.2001 година на Столичния общински съвет, застрояване трябва да отпадне.

Жалбоподателката се легитимира като собственик на имот с идентификатор 68134.204.113, находящ се в [населено място], район „К. село“, [улица], с площ от 980 кв.м., представляващ УПИ-II, заедно с построеното в имота Ателие за автоматично пране и химическо чистене с площ от 302,20 кв.м. и правото на строеж върху имота, въз основа на Нотариален акт № 149, т. VI, рег. № 10182, н.д. № 984/21.12.2004 година, поради което съдът намира, че за нея е налице правен интерес от оспорване на заповедта.

Заповедта не е връчена на жалбоподателката, поради съдът намира, жалбата е допустима за разглеждане.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, арг. чл. 135, ал. 1 от ЗУТ, вр. § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ.

Съдът намира, че заповедта съдържа ясни мотиви и разпоредителна част, поради което не страда от порок на формата, който може да обоснове нищожността и, евентуално – незаконосъобразността и. Разрешението за изработване на проект за изменение на плана е обосновано с необходимостта от привеждането му в съответствие с Общия устройствен план на Столична община.

Предмет на оспорване е заповед, с която се разрешава изработването на проект за изменение на план. Актът, в тази предварителна процедура, определя само най-общите условия за предстоящото изменение на плана (в този смисъл Решение № 11181/06.12.2022 година, постановено по к.адм.д. № 5437/2022 година по описа на Върховния административен съд на Република България, II Отделение).

В проверката за законосъобразност на акта от съда не следва да се изследва наличието на материалноправните предпоставки, посочени в заповедта и които, евентуално, биха били основание за одобряване на план за изменение. Това е предварителен етап, който подготвя изработване на проект за изменение на план.

В конкретния случай административното производство е започнало въз основа на писмо от кмета на район „К. село“ – Столична община с вх. № РКС16-ВК08-1740-(1)/28.11.2016 година. В писмото е посочено, че граждански сдружения са го сезирали с искане за изменение на плана, досежно УПИ I – за озеленяване, спортно-рехабилитационен център, подземен гараж и обществена тоалетна и УПИ II – за автоматична пералня в кв. 35, м. „Хиподрума“, с цел привиждането му в съответствие с Общия устройствен план, съобразно който територията е предвидена за зона за градски паркове и градини.

Съдът намира, че писмото следва да се приеме, като сезиращо заявление от лице по чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Видно от Акт № 1521/04.12.2009 година УПИ I – за озеленяване, спортно-рехабилитационен център, подземен гараж и обществена тоалетна е публична общинска собственост, поради което кметът на района, в който се намира имота, упражнява правата на собственост на Столична община. Вярно е, че в писмото не е обективирано категорично искане за изменение на плана, но кметът на района, като орган на местно самоуправление, е изразил волята на гражданите за ползването на имотите, обективирана в писмото от 22.10.2014 година. Още повече, видно от Протокол № ЕС-Г-4/17.01.2017 година на Общинския експертен съвет по устройство на територията – Столична община, писмото е прието и разгледано като заявление по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ.

Съдът намира, че в хода на тази процедура не е необходимо нито заявлението да е подадено от всички собственици, нито същите да са дали съгласие за изменение на плана. Т., ако изменението ще се основава на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, е необходимо при одобряването на изменението (в този смисъл Решение № 12095/25.11.2021 година, постановено к.адм.д. № 6132/2021 година, II Отделение на Върховния административен съд на Република България, Решение № 9737/25.06.2019 година, постановено к.адм.д. № 217/2019 година, II Отделение на Върховния административен съд на Република България и мн.др.).

Отделно от това, производството може да започне и по инициатива на компетентния орган, арт. чл. 135, ал. 5 от ЗУТ, доколкото основанията, посочени в даденото разрешение за изработване на проект за изменение на плана не обвързват органа при издаване на акта за одобряване на изменението на плана.

Съдът намира, че липсата на уведомяване на жалбоподателката за започналото административно производство не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като няма за последица нарушаване на правото и на защита. Това е така, защото процедурата е предварителна. В хода на производството по одобряване на плана за изменение и съдебното производство, при евентуално оспорване на окончателния акт, жалбоподателката ще има възможност да изрази становището си против изменението.

Съдът намира, че липсата на становище от главния архитект по чл. 135, ал. 4, т. 1 от ЗУТ не може да обоснове извод за незаконосъобразност на заповедта, тъй като същата е издадена от главния архитект на Столичната община и изразената воля за разрешение изработване на план за изменение следва да се приеме, като положително становище.

Съдът намира, че между т. 4 от Протокол № ЕС-Г-4/17.01.2017 година на Общинския

експертен съвет по устройство на територията – Столична община и издадената заповед не е налице противоречие. Даденото предложение от съвета е именно за издаване на разрешение за изработване на проект за изменение на плана. Отделно от това в разглежданата процедурата не е необходимо приемане на проекта от Общинския експертен съвет по устройство на територията – Столична община.

Между страните не се спори, че действащият за територията регулационен план е одобрен с Решение № 64 по Протокол № 32/10.12.2001 година на Столичния общински съвет. Предвиждането е за УПИ I „озеленяване, спортно рехабилитационен център и подземен гараж“ и УПИ II „автоматична пералня“.

С Решение № 960 на Министерския съвет на Република България от 16.12.2009 година е приет действащият Общ устройствен план на Столичната община. Съобразно този план имотът на жалбоподателката попада в зона за градски паркове и градини, видно от графичната част на плана, достъпна на адрес pag.sofia.bg.

Съдът намира, че разрешението за изработване на план за изменение е в съответствие с Общия устройствен план, който предвижда двата имота да са градски парк/градина и доколкото процедурата е предварителна, само това съответствие е достатъчно, за да обоснове извод за материална законосъобразност на заповедта.

Принципът по чл. 6 от АПК следва да бъде съобразен от органа при издаване на акта за одобряване на изменението, като при евентуално обжалване на акта съдът ще извърши проверка за спазването му.

С оглед на изложеното жалбата следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Т. Ву, ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, срещу Заповед № РА50-754/10.11.2017 година на Главния архитект на Столична община, с която е разрешено изработването на проект за изменение на подробен устройствен план с обхват УПИ I и УПИ II, кв. 35, м. „Хиподрума“.

ОСЪЖДА Х. Т. Ву, ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, ДА ЗАПЛАТИ НА Главния архитект на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :